

Ο Όρθρος της Μεγάλης Τρίτης στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Μεγάλη Δευτέρα 18 Απριλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νυμφίου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τόν νυμφίον, ἀδελφοί, ἀγαπή-σω-μεν, τάς λαμπάδας ἐαυτῶν εὐ-τρε-πίσωμεν». Ἐνώπιον τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ ψάλαμε ἀπόψε κατὰ τό Τυπικό τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας τήν Ἀκολου-θία τοῦ Ὁρθρου τῆς Μεγάλης Τρί-της, κατὰ τήν ὁποία «μνεῖαν ποι-ού-μεθα τῆς τῶν δέκα παρθένων παρα-βολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγ-γελίου», σύμφωνα μέ τό Συναξά-ριο τῆς ἡμέρας. Καί αὕτη τήν παρα-βολή μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ διπλῇ προ-τροπή τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου, «Τόν νυμφίον, ἀδελφοί, ἀγαπήσω-μεν, τάς λαμπάδας ἐαυτῶν εὐτρε-πίσωμεν», ὑποδεικνύοντάς μας

συγ-χρόνως δύο προϋποθέσεις, προ-κει-μένου νά μήν ακολουθήσουμε τίς μωρές παρθένες τῆς εὐαγγε-λικῆς παραβολῆς, ἀλλά νά συναρι-θμηθοῦμε μέ τίς φρόνιμες.

Ὁ Νυμφίος Χριστός δέν εἶναι μό-νο Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως θά ψάλλουμε τή Μεγάλη Πέμπτη. Εἶναι ὁ νυμφίος τῆς κάθε ψυχῆς, τοῦ κάθε ἀνθρώπου, τοῦ κάθε πι-στοῦ, τόν ὁποῖο μέ ἀγάπη καλεῖ καί προσκαλεῖ νά ἐνωθεῖ ὁ Χριστός μαζί του, γιά νά εἰσέλθει στόν νυμ-φώνα του, δηλαδή στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Σ' αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Νυμφίου τῶν ψυχῶν μας, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀγάπησε τόσο πολύ, ὥστε νά ταπεινωθεῖ καί νά γίνει ἄνθρωπος καί νά πάθει καί ἐν τέλει νά σταυ-ρωθεῖ, γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου καί νά μᾶς χαρίσει τή βασιλεία του, ἕνας τρόπος ὑπάρχει γιά νά ἀνταπο-κρι-θοῦμε. Καί αὐτός εἶναι ἡ ἀγάπη μας πρός Ἐκεῖνον. Νά προσπαθή-σουμε νά τόν ἀγαπήσουμε καί ἐμεῖς, ὅπως μᾶς ἀγάπησε καί Ἐκεῖ-νος. Νά τόν ἀγαπήσουμε, ὅπως μᾶς ζητᾷ ὁ ἴδιος, «ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας» μας, νά τόν ἀγαπήσουμε περισσότερο καί ἀπό τά οἰκεῖα καί προσφιλῇ μας πρόσω-πα, οὐσιαστικά, ἐνεργητικά, ὄχι μό-νο στά λόγια ἀλλά καί στά ἔργα.

Συχνά νομίζουμε ὅτι εἴμεθα ἐντά-ξει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐκτε-λοῦμε τά θρησκευτικά καθήκοντά μας. Ὅταν ἐκκλησιαζόμεθα, ὅταν μετέχουμε τῶν ἱερῶν μυστηρίων, ὅταν προσευχώμεθα ἢ μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἄς προσέξουμε ὅμως, γιατί ὅλα αὐτά, πού εἶναι ἀσφαλῶς χρήσιμα καί ὠφέλιμα καί καλῶς τά κά-νου-με καί πρέπει νά τά κάνουμε. Γιά νά εἶναι ὅμως καί ἀποτελε-σμα-τικά, εἶναι ἀνάγκη νά γίνονται ἀπό ἀγάπη πρός τόν Χριστό καί ὄχι ἀπό συνήθεια ἢ ἀπό ὑποχρέωση. Δέν ἀρκεῖ νά ἐρχόμαστε στόν ναό, γιατί ἔτσι ἔχουμε μάθει, ὁ νοῦς μας ὅμως δέν εἶναι στόν Χριστό πού πάσχει γιά τή σωτηρία μας, ἀλλά εἶναι στίς ὑποχρεώσεις μας, στίς μέριμνες καί τίς φροντίδες πού ὁ καθένας μας ἔχει.

Γι' αὐτό καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς προτρέπει νά ἀγαπήσουμε τόν Νυμφίο Χριστό, γιατί ἄν τόν ἀγα-πήσουμε, τότε θά θέλουμε νά βρι-σκόμαστε κοντά του καί θά κά-νουμε τό πᾶν καί γιά νά εἴμαστε μαζί του καί γιά νά τόν εὐχαρι-στοῦ-με μέ τή ζωή μας.

Ἡ ἀγάπη, ἄλλωστε, πρὸς τὸν Χριστό νοεῖται μόνο ὡς τήρηση τῶν ἐντολῶν του, ὅπως λέει καὶ ὁ ἴδιος. Ὅποιος τηρεῖ τίς ἐντολές μου, «ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με». Ἡ τήρηση, λοιπόν, τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτὴ πού ἀπο-δει-κνύει τὴν ἀγάπη μας πρὸς Ἐκεῖ-νον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ πού μᾶς βοηθᾷ νὰ κάνουμε πράξη καὶ τὴ δεύτερη προτροπὴ, τὴν ὁποία μᾶς ἀπηύ-θυνε σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος. «Τὰς λαμπάδας ἐαυτῶν εὐτρεπί-σω-μεν», μᾶς εἶπε.

Ἄν λαμπάδα εἶναι ἡ πίστις στὸν Χριστό, πού ἄναψε μέσα μας τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία μέ τό ἱερό μυστήριό τοῦ βαπτίσματος εἰσήλ-θα-με στὴν Ἐκκλησία καὶ γίναμε μέλη τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἔργα τῆς πίστεως, τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, τῆς φιλαν-θρω-πίας, τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῶν ἀρετῶν γενικότερα εὐτρεπίζουν τὴ λαμπάδα τῆς πίστεως καὶ μᾶς προ-ετοιμάζουν γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Νυμφίου.

Ἄς μὴν νομίζουμε ὅτι τό νὰ εἴ-μεθα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἐξ-ασφαλίζει αὐτόματα καὶ τὴ σωτηρία μας ἢ ἀκόμη ὅτι τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ θὰ μᾶς σώσει, χωρὶς ἐμεῖς νὰ προ-σπαθήσουμε. Αἰταιεῖται ἡ δικὴ μας προσπάθεια, γιατί ἀποδεικνύει ὅτι ὄντως θέλουμε νὰ εἴμεθα μαζί μέ τὸν Χριστό καὶ σέ αὐτὴ τὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ στὴ μέλλουσα. Καὶ ὅπως κάθε πρόσωπο πού ἀγαποῦμε, θέ-λου-με νὰ τό εὐχαριστοῦμε καὶ φρο-ντίζουμε νὰ τό ἱκανοποιῶμε καὶ μέ τὴν ἐμφάνισή μας καὶ μέ τὴ συμπεριφορὰ μας, τό ἴδιο κατὰ μείζονα λόγο θὰ πρέπει νὰ κάνου-με καὶ γιὰ τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀγάπησε καὶ μᾶς ἀγαπᾷ περισσό-τερο ἀπὸ κάθε ἄλλον στὸν κόσμος, ὥστε θυσιάσθηκε γιὰ ἐμᾶς, γιὰ τὸν καθένα μας.

Ἄς ἀκούσουμε, λοιπόν, ἀπόψε τὴν διπλὴ προτροπὴ τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου καὶ ἅς φροντίσουμε ὅχι μόνο νὰ αὐξήσουμε τὴν ἀγάπη μας στὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ τὴν ἀποδείξουμε μέ τὴν ὑπακοή μας στὶς ἐντολές του, νὰ τὴν ἀποδείξουμε μέ τίς πράξεις μας, νὰ τοῦ τὴν ἀποδείξουμε φροντίζο-ντας νὰ καθαρίσουμε τὴν ψυχὴ μας ἀπὸ τὸν ρύπο τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ τὴν εὐτρεπίσουμε μέ τίς ἀρετές, στο-λίζοντας ὅχι μόνο τίς λαμπάδες πού θὰ κρατοῦμε τό βράδυ τῆς Ἀνα-στάσεως, ἀλλὰ καὶ τίς λαμπά-δες τῆς ψυχῆς μας, ὥστε νὰ ἀξιω-θοῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ συνεισέλθουμε στὸν νυμφῶνα του καὶ νὰ συνα-ριθμηθοῦμε μετὰ τῶν φρονίμων παρθένων στὴ βασιλεία του.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)